

Rozważanie na pierwszą niedzielę św. Józefa

Rozważanie na pierwszą z
siedmiu niedziel św. Józefa.
Proponowane tematy to:
nabożeństwo siedmiu niedziel
św. Józefa; misja ojca Jezusa;
patron Kościoła i Dzieła.

30-01-2022

- Nabożeństwo siedmiu niedziel ku
czci św. Józefa;
- Misja ojca Jezusa;

- Patron Kościoła i Dzieła.

KIEDY PAN JEZUS podczas swojej działalności w Galilei, przyszedł nauczać w synagodze w swoim mieście, wszyscy „byli zdumieni” (Mt 13, 54). Postawa Jego otoczenia mówi nam o wrażeniu, jakie wywarł na nich Ten, którego widzieli dorastającego na swoich ulicach i placach: «Skąd u Niego ta mądrość i cuda? Czyż nie jest On synem cieśli? Czy Jego Matce nie jest na imię Mariam, a Jego braciom Jakub, Józef, Szymon i Juda? Także Jego siostry czy nie żyją wszystkie u nas? Skądże więc ma to wszystko?» (Mt 13, 54-56).

Łącząc się z tą świętą ciekawością, aby lepiej poznać środowisko rodzinne Chrystusa, tradycja Kościoła odnalazła w Piśmie Świętym siedem kluczowych momentów w

życiu św. Józefa; jest to siedem jego doświadczeń, w których, jak to zdarza się również u nas, mieszają się radość i smutek, radość i cierpienie. Dlatego też w wielu miejscach siedem niedziel poprzedzających jego święto poświęca się na rozważanie fragmentów Pisma Świętego odnoszących się do tych wydarzeń. Pewnego dnia, w kraju w którym było szczególnie żywe nabożeństwo do św. Józefa, ktoś zapytał św. Josemarię, jak zbliżyć się do Jezusa: „Pomyśl o tym wspaniałym człowieku, wybranym przez Boga, aby być jego ojcem na ziemi; pomyśl o jego smutkach i radościach. Czy odprawiasz nabożeństwo siedmiu niedziel? Jeśli nie, radzę ci je odprawiać”[1].

Kult świętego patriarchy można odnaleźć przede wszystkim w sztuce i pobożności na przestrzeni wieków w różnych instytucjach Kościoła. W

XVII wieku papież Grzegorz XV po raz pierwszy ustanowił święto liturgiczne jego imienia. Później, w 1870 roku, święty papież Pius IX ogłosił św. Józefa patronem Kościoła powszechnego. Następnie papież Leon XIII poświęcił świętemu patriarsze encyklikę, a w setną rocznicę tego dokumentu św. Jan Paweł II napisał adhortację apostolską *Redemptoris custos*. W trzecim tysiącleciu papież Franciszek opublikował również list o św. Józefie pod tytułem *Patris corde, Ojcowskim sercem*. To powtarzające się zainteresowanie Kościoła, zwłaszcza w ostatnim czasie, może odnowić w nas postawę wdzięczności, podziwu i skłonić do postawienia sobie pytania: Jakie miejsce zajmuje św. Józef w moim sercu?

„JÓZEFIE, SYNU DAWIDA, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki, albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów” (Mt 1, 20-21). W ten prosty sposób anioł rozwiewa wątpliwości i obawy Józefa. Nie wiemy z całą pewnością, co przechodziło przez jego serce i umysł. On na pewno nie wątpił w niewinność swojej żony, więc anioł potwierdza to, co być może już sam przeczuwał w swojej duszy: było tam coś Bożego.

Rzeczywiście, za pośrednictwem anioła sam Bóg przedstawia mu swoje plany i to, w jaki sposób liczy na niego oraz na to, że te plany zrealizuje. Józef jest powołany, aby być ojcem Jezusa; to będzie jego powołanie, jego misja.

„Jaką wielkość zyskuje cicha i ukryta postać św. Józefa - mówił św. Jan XXIII - ze względu na ducha, z jakim

wypełnił misję powierzoną mu przez Boga. Prawdziwa bowiem godność człowieka nie mierzy się blaskiem efektownych rezultatów, lecz wewnętrznymi dyspozycjami porządku i dobrej woli”[2]. Święty patriarcha, mimo świadomości ważnego i bardzo szlachetnego zadania, jakie powierzył mu Pan, przedstawia się nam jako przykład pokory i dyskrecji. To właśnie w ciszy tego „ukrywania się i znikania” Boże plany przynoszą największe owoce.

Także teraz Bóg nadal ufa Józefowi, że będzie troszczył się o swoją rodzinę, Kościół i o każde ze swoich dzieci z takim samym oddaniem i czułością, z jaką troszczył się o Pana. Starożytny żydowski aforyzm mówi, że prawdziwym ojcem jest ten, kto uczy Tory - prawa Bożego - swojego syna, bo wtedy naprawdę go zradza. Św. Józef opiekował się Synem Bożym i jako człowiek wprowadził

Go w nadzieję ludu Izraela. I to właśnie czyni z nami: swoim potężnym wstawiennictwem prowadzi nas do Jezusa. Święty Josemaría, którego nabożeństwo do św. Józefa wzrastało poprzez całe jego życie, stwierdził, że „Św. Józef rzeczywiście jest Ojcem i Panem, który strzeże swoich czcicieli i towarzyszy im w ich ziemskiej wędrówce, tak jak strzegł Jezusa i towarzyszył Mu, kiedy rósł i dorastał”[3].

„CAŁY KOŚCIÓŁ uznaje św. Józefa za swego opiekuna i patrona. Przez wieki - mówi św. Josemaría - mówiono o nim, podkreślając różne aspekty jego życia, jako o kimś nieustannie wiernym misji, którą powierzył mu Bóg. Dlatego już od wielu lat lubię wzywać go, używając serdecznego tytułu: *nasz Ojciec i*

Panie”[4]. Ten tytuł to zaszczyt i odpowiedzialność. Wraz z Maryją Józef karmi, troszczy się i chroni rodzinę. A Kościół, będący rodziną Jezusa, ma św. Józefa za patrona i opiekuna: „Kościół święty zawsze czcił i wychwalał, a po Najświętszej Pannie najgorętszym św. Józefa otaczał uwielbieniem, uciekając się do niego w największych potrzebach i niebezpieczeństwach”[5].

Sobór Watykański II mówi, że "Kościół zawsze ma obowiązek badać znaki czasów i wyjaśniać je w świetle Ewangelii, tak aby mógł w sposób dostosowany do mentalności każdego pokolenia odpowiadać ludziom na ich odwieczne pytania dotyczące sensu życia”[6]. Dlatego jako rodzina ciągle zadajemy sobie pytanie, czego Pan chce, abyśmy się nauczyli w każdej sytuacji i w związku z każdym życiowym dylematem. Wstawiennictwo świętych jest pomocą z nieba, aby

odkryć Boga we wszystkich wydarzeniach i uobecnić Jego moc. Święty Józef prowadzi i czuwa nad Kościołem na tej drodze.

A św. Józef jest także patronem tej rodziny, jaką jest Dzieło. W pierwszych latach św. Josemaría zwracał się do niego w sposób szczególny, aby móc uczynić obecnym Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie w jednym z pierwszych ośrodków Opus Dei. Za jego wstawiennictwem, w marcu 1935 roku, możliwe było umieszczenie naszego Pana w kaplicy Akademii-Rezydencji DYA na ulicy Ferraz w Madrycie. Od tego czasu założyciel Dzieła pragnął, aby klucze do tabernakulów ośrodków Opus Dei posiadały mały medalik św. Józefa z napisem *Ite ad Ioseph*. Chodzi o przypomnienie, że w podobny sposób, jak Józef ze Starego Testamentu czyni to ze swoim ludem, święty patriarcha ułatwił nam dostęp

do najcenniejszego pokarmu jakim jest Eucharystia.

Prośmy Józefa, aby nadal pomagał nam zbliżać się do Jezusa w Najświętszym Sakramencie, który jest pokarmem żywiącym Kościół i tę małą jego częśćkę, jaką jest Dzieło. To właśnie uczynił wraz z Maryją w Nazarecie, i to samo uczyni wraz z Nią w naszych domach.

.....

[1] Św. Josemaría, *Notatki ze spotkania rodzinnego*, 15 września 1972 r.

[2] Św. Jan XXIII, *Przemówienie radiowe*, 1 maja 1960 r.

[3] Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, 39.

[4] *Ibidem*.

[5] Św. Jan Paweł II, *Redemptoris custos*, 28. Por. LEON XIII, „Oratio ad Sanctum Josephum”, dołączona do tekstu Enc. *Quamquam pluries* (15 sierpnia 1889): *Leonis XIII P.M. Acta*, IX (1890), 183.

[6] Sobór Watykański II, *Konstytucja duszpasterska Gaudium et spes*, 4.

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/
rozwazania-1-niedziela-swjozefa/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-1-niedziela-swjozefa/)
(10-08-2025)